

Vijf diaconale vragen aan ...

Leo Wijnbelt (voorzitter van Voedselbanken Nederland)

In deze rubriek laten wij mensen aan het woord die zichzelf dienstbaar hebben gemaakt aan de samenleving. Katholieken maar ook niet-katholieken, allen bewogen door de Geest.

Hoe ziet u de rol van de kerken bij het werk van de voedselbanken en kan die rol misschien nog worden versterkt?

De afgelopen jaren hebben de kerken een belangrijke rol gespeeld in het oprichten, bemensen en ondersteunen van veel voedselbanken in Nederland. De voedselbanken draaien overigens uitsluitend op 13.000 vrijwilligers. De ondersteuning die voedselbanken van kerken ontvangen, zal altijd belangrijk blijven. Maar dat is door de ontkerkelijking in de ene regio beter mogelijk dan in de andere. De rol van de kerken zou – ook in breder verband – versterkt kunnen worden door via de media regelmatig veel explicieter verslag te doen van de indrukwekkende hulp die de kerken elk jaar weer aan zovelen bieden.

Wat is uw intrinsieke drijfveer om aan arme mensen voedsel te willen verstrekken?

Ik vind het onacceptabel dat in één van de rijkste landen ter wereld honderdduizenden mensen honger hebben, van wie 35 procent kinderen. Zeker als je bedenkt hoeveel voedsel wij met z'n allen per jaar weggooien.

Helpen de voedselbanken ook om mensen uit de armoede te halen zodat ze niet eeuwig hulp moeten blijven vragen (en zo ja hoe)?

We beschouwen voedselhulp als symptoombestrijding. Daarom stellen we twee voorwaarden aan onze voedselhulp. Het besteedbaar inkomen moet lager zijn dan een bepaald bedrag en we helpen onze klanten met doorverwijzing naar andere organisaties. Doel: om zo vlug mogelijk weer zelf voldoende eten te kunnen kopen. De gemiddelde periode dat mensen klant bij ons zijn, is ongeveer een jaar. Overigens zien we dat de laatste jaren het aantal klanten toeneemt dat langer dan drie jaar klant bij ons is.

Is er een verandering in de klanten van de voedselbank en zijn er sterke regionale verschillen?

Vooraf door corona hebben we de samenstelling voor een deel zien veranderen: meer ZZP'ers, meer mensen die wel in loondienst werken maar een flexibel inkomen hebben en meer ouderen die hun vaste lasten niet meer kunnen betalen. Er zijn inderdaad grote verschillen, bijvoorbeeld tussen de grootstedelijke problematiek en die op het platteland.

Wat betekent de coronacrisis voor het werk van de voedselbanken?

In het begin van de epidemie waren 17 van de 172 voedselbanken en 2 van onze 10 distributiecentra gedwongen tijdelijk hun deuren te sluiten. Oorzaken: de hoge leeftijd van de vrijwilligers en te weinig werkruimte. Dankzij de enorme inzet van de vrijwilligers én de hartverwarmende massieve steun van de lokale gemeenschappen is het alle voedselbanken en distributiecentra gelukt alle klanten elke week voedsel te blijven geven. Extra knap als je bedenkt dat corona de fysieke werkomstandigheden veel zwaarder maakt.